Otázka: Kupní smlouva

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): jetojednoq

Kupní smlouva je soukromoprávní smlouva, při které vznikne prodávajícímu povinnost předmět koupě kupujícímu odevzdat a kupujícímu povinnost předmět koupě převzít a zaplatit za něj prodávajícímu dohodnutou cenu.

Stejná pravidla, jak pro smlouvu kupní, platí i pro **směnnou smlouvu**, při které nedochází k placení, ale je vyměňována věc za věc.

Obecná charakteristika dle občanského a obchodního zákoníku

Právní řád České republiky upravuje několik druhů kupních smluv. Základní úprava občanskoprávní kupní smlouvy je obsažena v občanském zákoníku, včetně zvláštního druhu kupní smlouvy, tzv. prodeje v obchodě. Obchodněprávní kupní smlouvu upravuje obchodní zákoník, jehož obsahem je i úprava jiných druhů obchodních kupních smluv, tj. smlouvy o prodeji podniku a smlouvy o koupi najaté věci. Zvláštním druhem kupní smlouvy je navíc mezinárodní kupní smlouva upravená Úmluvou OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží.

Základem výše uvedeného právního stavu úpravy kupní smlouvy v našem právním řádu je úprava obsažená v občanském zákoníku. Ze znění ustanovení obchodního zákoníku vyplývá, že není-li možno řešit některé otázky dle něj, řeší se dle předpisů občanského práva, čímž se

především myslí obecná úprava majetkových vztahů, zejména vlastnická práva a věcná práva vůbec, obecná úprava právní subjektivity a právních úkonů a společných institutů závazkového práva atd. Z uvedeného vyplývá, že náš právní řád vychází z dualismu úpravy smlouvy občanskoprávní a smlouvy obchodněprávní s tím, že ustanovení obchodního zákoníku o kupní smlouvě neupravují kupní smlouvu v plném rozsahu, a proto se ustanovení občanského zákoníku používají podpůrně. Je však možné konstatovat, že úprava kupní smlouvy v obchodním zákoníku je natolik komplexní, že subsidiární aplikace ustanovení občanského zákoníku se používá velmi zřídka.

Forma smlouvy

U obou úprav není stanovena, vyjma prodeje nemovitosti (občanský zákoník), kdy je vyžadována písemná forma.

Vznik kupní smlouvy

U úpravy dle občanského zákoníku se obě smluvní strany musí dohodnout na celém jejím obsahu, u úpravy dle obchodního zákoníku minimálně na podstatných částech, které za podstatné považuje zákon.

Části kupní smlouvy

Obsahovým i formálním porovnáním sledovaných úprav kupní smlouvy lze zjistit následující skutečnosti:

Podstatné části smlouvy

Obě úpravy jsou shodné ve věci smluvních stran. Ve věci určení zboží (dle obchodního zákoníku), či určení prodávané věci (dle občanského zákoníku), je ve druhém případě nutné uvést, zda se jedná o věc movitou či nemovitou. Kupní cena u úpravy dle obchodního zákoníku

musí být stanovena nebo musí být stanoven způsob, jakým bude určena. U úpravy dle občanského zákoníku je kupní cena stanovena dohodou s omezením obecně závaznými právními předpisy. Podstatná náležitost, kterou každá kupní smlouva musí mít: projev vůle strany prodávajícího něco prodat, a projev vůle strany kupující něco koupit.

Povinnosti kupujícího

Dle úpravy podle obchodního zákoníku je kupující především povinen:

- zaplatit kupní cenu, a to dohodnutou nebo určenou
- sjednat místo, čas a způsob placení
- převzít zboží včetně poskytnutí potřebného spolupůsobení
- uchovávat zboží

Dle úpravy podle občanského zákoníku je kupující povinen zejména:

- zaplatit kupní cenu ve sjednané době
- převzít předmět prodeje
- nést náklady spojené s převzetím předmětu koupě

Povinnosti prodávajícího

Dle úpravy podle obchodního zákoníku je prodávající především povinen:

- odevzdat kupujícímu zboží, a to řádně a včas
- odevzdat kupujícímu doklady vztahující se ke zboží
- umožnit kupujícímu nabytí vlastnického práva
- předat zboží k přepravě
- uchovávat zboží

Dle úpravy podle občanského zákoníku je prodávající povinen zejména:

- odevzdat předmět koupě
- převést vlastnické právo
- nést náklady spojené s odevzdáním předmětu koupě

Zánik smlouvy

Přes shodné znaky u obou porovnávaných úprav respektuje každá z úprav specifika sledovaných smluv.